

Съ Димитриева пресѣдохъ цѣла вечеръ и се запознахъ съ двѣ нейни другарки по ремесло, хубавици въ пълн смисълъ на думата. Едната отъ тѣхъ К—ва, жена на тоя, който биде убитъ въ Сърбия, а другата Л—ва московченка двѣтѣ високи, стройни, грандиозни, премѣнени скромно, въ дадената минута, модни дрѣхи, сестри милосерди. мислѣхъ, че тѣзи жени, принадлежащи къмъ високо общество, тръгнале си така, да се покажатъ, нъ С. П. Димитриева увѣрява, че и двѣтѣ се отнискать къмъ своето работило доста сериозно.

Когато стѣмнѣ, отидохъ въ общественната градина. дината ѝ не бива; а музиката още повѣчъ, тѣй щото съ двѣ чаши пива вървахъ се на покой, нъ покой не ми доха насѣкомитѣ до сутренѣта, а на разсъмване трѣбѣ да се дигамъ и да тръгвамъ.

22-ий ЮНИЙ.

Още малко пътъ до Унгенъ и сетнѣ прощавай ма ка Россия! Ще можъ ли пакъ да се възвърна ако можъ, то въ какъвъ видъ? . . . «Ако ви нѣщо питъ, дойдете къмъ насъ, въ Кишеневъ, ний ще ви глѣдаме!» канеше на прощаване С. П. Димитриева; любезно да пази Богъ. Русско-ромѣнската станция Унгени не е тѣ дѣ голѣмо, нъ доста не чисто здание. Тукъ трѣбваше да показвамъ прѣдложението и самичкъ да гледамъ за прѣдпазването на нѣщата си.

Навалица и безрѣдници до Бога; добро баремъ, че мажнскитѣ чиновници говорятъ фрѣнски.

На платформата, срѣщо влака, седѣха двѣ прѣмѣ жени и, както ми се видѣ, продаваха череши; около масса и на едно блюдо купъ каймета; много ми трѣбѣ да се приближѣ и да поискамъ единъ фунтъ; на мене глѣднаха съ любопитство и казаха, че по фунтъ не пазватъ, а събиратъ за въ полза на красния кръсть; пакъ твоятелитѣ угостяватъ безъ пари. Всичко това ми обказаха на чисто парижско варѣние. Нѣма какво да се прѣизведихъ 5 рубли и като приехъ една шепа за награда